

Sygn. akt **V Ca 854/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Magdalena Daria Figura

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. C.**

przeciwko **(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st W. w W.

z dnia 27 września 2019 r., sygn. akt II C 21/19

oddala apelację

Sygn. akt V Ca 854/20

UZASADNIENIE

Powódka M. C. pozwem z dnia 15 grudnia 2018 roku (data nadania), wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od ww. kwoty od dnia 6 lipca 2018 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 6 czerwca 2019 roku w postępowaniu upominawczym tut. Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, wniesionym w dniu 1 lipca 2019 roku (data stempla pocztowego), strona pozwana zaskarżyła nakaz w całości, podnosząc zarzut braku legitymacji czynnej powoda.

Wyrokiem z dnia 27 września 2019 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt II C 21/19 oddalił powództwo.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się jednak powódka, która wywodząc apelację podniosła zarówno naruszenie przepisów postępowania jak i prawa materialnego. Zdaniem apelującej wydając zaskarżony wyrok Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia:

a) artykułu 7 pkt. 1 lit b Rozporządzenia nr 261/2004 zgodnie z którymi pasażerowi przysługuje prawo do odszkodowania w przypadku opóźnienia lotu w związku z brakiem wykazania nadzwyczajnych okoliczności zwalniających z winy.

b) artykułu 3 pkt. 3 w związku z punktem 2.2.2. zawiadomienia komisji zawierające wytyczne interpretacyjne dotyczące rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 2027/97 w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 889/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (2016/C 214/04) z 15 czerwca 2016 roku.

c) art. 328 par. 2 k.p.c. poprzez nie odniesienie się przez Sąd I instancji w treści uzasadnienia do pisma procesowego strony powodowej, w którym to piśmie strona powodowa zgłosiła i przywołała wytyczne interpretacyjne w zakresie podnoszonego zarzutu co do braku wykazania ceny biletu, w którym jasno wskazano, iż zarzut zgłoszony w tej formie nie dotyczy powoda.

Wobec tak przedstawionych zarzutów apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 400 euro wraz z odsetkami od dnia 6.07.2018 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania oraz kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych, za obie instancje, względnie zaś z o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe i stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia, a w konsekwencji przyjmuje je za własne. W przedmiotowej sprawie stan faktyczny został ustalony przez Sąd Rejonowy prawidłowo, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, która wymaga, aby sąd oceniał materiał dowodowy w sposób logiczny, spójny i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego. Sąd Okręgowy uznał jednocześnie za prawidłową ocenę prawną i wnioski wyprowadzone przez Sąd Rejonowy w przedmiocie niewykazania, aby powódka spełniła przesłanki pozwalające objąć ją regulacjami zawartymi w rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, aczkolwiek nie podzielił stanowiska tego Sądu co do zaniechania strony powodowej.

W toku postępowania strona pozwana podniosła, iż powódka nie wykazała, aby podróżowała odpłatnie, gdy tymczasem art. 3 ust. 3 w/w rozporządzenia wskazuje, iż rozporządzenie nie ma zastosowania właśnie do pasażerów podróżujących bezpłatnie lub na podstawie taryfy niżkowej, która nie jest bezpośrednio lub pośrednio dostępna powszechnie.

Wobec zakwestionowania przez pozwanego odpłatności usługi powódka ograniczyła się jedynie do przedłożenia pisma, w którym wskazała, iż wytyczne interpretacyjne do rozporządzenia z 2004 r. wskazywały, iż art. 3 ust. 3 praktycznie stosuje się wyłącznie do personelu przewoźników – nie przedłożyła zaś potwierdzenia uiszczenia opłaty za ww. lot.

Z takim stanowiskiem powódki nie sposób było się jednak zgodzić, absolutnie też taki wniosek nie wypływa zdaniem Sądu Okręgowego z treści wytycznych cytowanych przez powódkę. Wprost z treści tego przepisu wynika bowiem, że przepisów rozporządzenia 261/2004 nie stosuje się do wszystkich pasażerów podróżujących bezpłatnie lub na podstawie taryfy niżkowej, pod warunkiem, iż były to zniżki specjalnie, nie będące powszechnie dostępne. Gdyby art. 3 ust. 3 rozporządzenia miał dotyczyć jedynie pracowników przewoźników i ewentualnie ich rodzin, nie byłoby

potrzeby tak szerokiego określenia grupy osób nieobjętej rozporządzeniem, a z drugiej strony byłoby zasadnym doprecyzowanie tej kategorii.

Co więcej, z zapisu interpretacji wynika, że wyjaśnieniu został poddany drugi człon przepisu, a mianowicie pojęcie „taryfy niżkowej”, którymi to taryfami mogą być objęci właśnie pracownicy przewoźników.

Stanowisko powódki byłoby też sprzeczne z samym celem regulacji, którym było nieobciążanie przewoźnika dodatkowymi zobowiązaniami na podstawie przepisów rozporządzenia 261/2004 w przypadku, kiedy przewoźnik lotniczy oferuje przelot bezpłatnie lub za specjalną zniżką w szczególnych sytuacjach, a który to lot nie przynosi mu zysku.

Rację miał natomiast Sąd Rejonowy, iż powódka mając możliwość wykazania odpłatności przelotu, czy to przez wykazanie dowodu zapłaty, czy złożenie umowy z tourooperatorem czynności tej zaniechała. Skoro zaś powódka będą reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika nie zrobiła tego przed Sądem I instancji, ani przed Sądem odwoławczym, orzeczenie Sądu I instancji należało uznać za prawidłowe.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w oparciu o art. 385 k.p.c. oddalił apelację.